

Bilag 15 – Genfremsendt tidligere beregnet inddrivelsesrente (REINTID)

1. FORDRINGSTYPE

Dette bilag vedrører fordringer på tidligere beregnet inddrivelsesrenter beregnet i DMI (REINTID). Inddrivelsesrenterne har af Restanceinddrivelsesmyndigheden (på nuværende tidspunkt Gældsstyrelsen) været beregnet af fordringshavers rentebærende fordringer under inddrivelse i henhold til § 5 i Lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (herefter "gældsinddrivelsesloven").

Fordringer på tidligere beregnet inddrivelsesrenter opstår ved, at Gældsstyrelsen tilbagesender en rentefordring efter gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 4. pkt. til fordringshaver eller ved, at fordringshaver tilbagekalder fordringen efter gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 10 og 11, hvorefter fordringshaver efterfølgende genindsender fordringen til inddrivelse.

Som eksempel vil inddrivelsesrenter opkrævet hos RIM af en rentebærende fordring, der tilbagekaldes af Fordringshaver som følge af henstand, kunne sendes inddrivelse ved henstandens udløb.

Genfremsendt tidligere beregnet inddrivelsesrente (REINTID) adskiller sig fra fordringstypen til renter påløbet under inddrivelse (REINDGI), idet fordringerne i REINTID har været igennem konvertering i inddrivelsessystemerne, og i den forbindelse er det blevet godkendt at påløbne inddrivelsesrenter i DMI er ført over i PSRM sammenlagt som hovedregel for 1 år ad gangen. Dertil er forældelsesfristen der er angivet i konverteringen tidligst sammenfaldene med gældsinddrivelseslovens § 18a, stk. 1 afledte forældelsesdato (20. november 2024).

Det skal i den forbindelse bemærkes at fordringstypen REINTID **IKKE** omfatter renter der er påløbet i DMI og er tilbagekaldt eller tilbagesendt fra DMI.

REINTID er en underfordring og en relateret fordring til en af de af Fordringshavers rentebærende fordringer, vedrørende restskat (PSRESTS), B-skat (PSBSKAT) eller restbidrag (PSARBMB).

Fordringer på inddrivelsesrenter i fordringstypen REINTID skal registreres som en relateret fordring til den hovedfordring, som renterne er opkrævet af. Når en fordring af fordringstypen REINTID oversendes til inddrivelse som en relateret fordring, skal det således altid være angivet, hvilken konkret hovedfordring den pågældende REINTID knytter sig til. Hovedfordring og relateret fordring skal ved oversendelse til inddrivelse holdes adskilt.

REINTID omfatter ikke rentefordringer opkrævet af Fordringshaver, da fordringer på opkrævningsrenter vil være omfattet af fordringstyperne PSRESRE, REÅRSOP, PSBSKRE, REFORSK, PSARBRE eller REARBBI.

1.1 Betingelser for fordringstypen REINTID

En rentefordring, der er omfattet af fordringstypen REINTID, skal opfylde følgende betingelser:

- Rentefordringen skal være relateret til en hovedfordring,
- der skal være tale om inddrivelsesrenter, der er tilbagesendt af Gældsstyrelsen efter gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 4. pkt. eller tilbagekaldt af fordringshaver efter gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 10 eller 11, jf. bekendtgørelse nr. 188 af 3. september 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer (inddrivelsesbekendtgørelsen) § 8, stk. 3, som herefter af fordringshaver er genindsendt til inddrivelse hos Gældsstyrelsen,
- Fordringen skal være konverteret, dvs. inddrivelsesrenterne skal være beregnet i DMI, men tilbagekaldt/tilbagesendt fra PSRM,
- Periode start skal altid være den 1. i måneden,
- Perioden må ikke krydse et kalenderår.

Såfremt fordringen ikke opfylder samtlige af ovenstående betingelser, kan fordringen **ikke** overdrages til inddrivelse hos Gældsstyrelsen i fordringstypen REINTID.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

Det følger af gældsinddrivelseslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., at Fordringshavers rentebærende fordringer omfattes af gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, der er til inddrivelse hos RIM, forrentes med en årlig rente.

Ifølge gældsinddrivelseslovens § 5, stk. 1, 1. pkt. opgøres den årlige rente efter § 5, stk. 1 og 2, i lovbekendtgørelse nr. 459 om renter og andre forhold ved forsinket betaling, der har følgende ordlyd:

"Renten efter forfaldsdagen fastsættes til en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencsats med et tillæg på 8 pct. Som referencesats anses i denne lov den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis pr. den 1. januar og den 1. juli det pågældende år.

Stk. 2. Justitsministeren kan hvert andet år efter forhandling med Danmarks Nationalbank og Økonomi- og Erhvervsministeriet ændre renten, dog således at det i stk. 1 nævnte tillæg ikke kan fastsættes til mindre end 8 pct."

For fordringer sendt til inddrivelse af Fordringshaver tilskrives inddrivelsesrenten fra den 1. i måneden efter modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. gældsinddrivelseslovens § 5, stk. 1, 2. pkt.

Renten er en simpel rente, jf. blandt andet de almindelige bemærkninger til § 2, nr. 1 i lovforslag nr. 212 af 24. marts 2013 om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love, hvorfor renten beregnes dagligt. Renten tilskrives som minimum en gang pr. måned af RIM.

2.1 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Gældsinddrivelsesloven gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver fordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til RIM, når betalingsfristen er overskredet og sædvanlig rykkerprocedure for-gæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Når Fordringshaver modtager inddrivelsesrentefordringer retur fra Gældsstyrelsen i forbindelse med tilbagesendelse eller tilbagekaldelse af en rentebærende hovedfordring fra inddrivelsen, oplyser Gældsstyrelsen Fordringshaver om følgende data for inddrivelsesrentefordringen: Periode, forældelsesdato, beløb og hovedstol.

Som følge heraf er det mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver ved genindsendelse af inddrivelsesrenter i fordringstypen REINTID alene skal oplyse om følgende data svarende til de data, som Fordringshaver modtog retur fra Gældsstyrelsen:

- Beløb
- Hovedstol
- Periode
- Forældelsesdato

Såfremt fordringshaver forinden genindsendelse har fået dom eller forlig, for den af Gældsstyrelsen tilbagesendte eller fordringshaver tilbagekaldte fordring med dertilhørende inddrivelsesrenter, skal dette angives, når fordringshaver genindsender fordringen med inddrivelsesrenter til Gældsstyrelsen.

Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund, hvilket indebærer, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves til afbrydelse af forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer med senere ændringer (herefter "forældelsesloven") gælder for fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1. Forældelsesloven finder således anvendelse for fordringer omfattet af fordringstypen REINTID.

Af forældelseslovens § 28 fremgår det, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven alene anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

For fordringstypen REINTID fastsætter gældsinddrivelseslovens §§ 5 a og 18 a særlige regler for forældelse af fordringer, der oversendes til inddrivelse hos RIM.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Fordringstypen REINTID omfatter inddrivelsesrenter, der er blevet tilskrevet under inddrivelse hos Gældsstyrelsen, hvilket indebærer, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt vil, såfremt der i opkrævningen ikke foretages forældelsesafbrydende skridt, skulle beregnes efter gældsinddrivelseslovens bestemmelser om fordringer "under inddrivelse".

Gældsinddrivelseslovens § 5 a, stk. 1, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristen for renter af fordringer, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, regnes fra den første dag i måneden efter den måned, hvori renten er stiftet."

Forældelsesfristen skal således beregnes fra den 1. dag i måneden efter den måned, hvori renten er stiftet, dvs. at for renter påløbet og tilskrevet for marts måned, vil forældelsesfristens begyndelsestidspunkt være den 1. april. Når Gældsstyrelsen tilbagesender eller fordringshaver tilbagekalder en fordring, vil den af Gældsstyrelsen oplyste forældelsesdato, således som hovedregel være beregnet ud fra gældsinddrivelseslovens bestemmelser for fordringer under inddrivelse.

3.1.1 Særligt vedrørende henstand

Fordringshaver har hjemmel til at give skyldner henstand med betaling af fordringer på renter i henhold til kildeskattelovens § 73 d og skatteforvaltningslovens § 51.

Såfremt der gives henstand efter en af disse bestemmelser, og det er givet efter anmodning fra skyldner, udskydes forældelsesfristens begyndelsestidspunkt. Start på forældelsesfristen beregnes således fra udløbet af henstanden.

3.1.2 Betalingsordninger

I det omfang en betalingsordning opfylder betingelserne for at udgøre en gældserkendelse efter forældelseslovens § 15, afbrydes forældelsesfristen, således at der beregnes en ny forældelsesdato fra den seneste erkendelse af gælden, hvilket typisk vil være det sidst betalte afdrag.

Fordringshaver har imidlertid oplyst, at i det tilfælde, hvor der indgås en aftale med skyldner om en betalingsordning, vil de omfattede fordringer beholde deres oprindelige stamdata. Fordringerne bliver først rykket og sendt til inddrivelse, når en betalingsordning ophæves, eksempelvis som følge af misligholdelse. Fordringshaver har desuden oplyst, at forældelsesdatoen for inddrivelsesrenterne altid vil følge forældelsesdatoen for den rentebærende fordring de er beregnet af.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en forældelsesfrist på 3 år for rentekrav, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. dog nedenfor samt afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet.** om accessorisk forældelse.

En fordring kan desuden opnå et særligt retsgrundlag, når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden

bindende afgørelse. Ved særligt retsgrundlag er forældelsesfristen 10 år, jf. forældelseslovens § 5 stk. 1, nr. 3.

En skatteafgørelse vil ifølge Fordringshavers oplysninger sjældent fastslå fordringens eksistens og størrelse, men ofte alene grundlaget, hvorfor fordringen således ikke vil bero på et særligt retsgrundlag og dermed vil den heller ikke være omfattet af den 10-årige forældelsesfrist efter forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Den ordinære forældelsesfrist vil derfor som altovervejende udgangspunkt være 3 år i henhold til forældelseslovens § 3, stk. 1.

Endvidere følger det af gældsinddrivelseslovens § 5 a, stk. 2, at forældelse af renter af fordringer, der er under inddrivelse hos RIM, senest indtræder 10 år efter begyndelsestidspunktet.

3.2.1 Accessorisk forældelse

Forældelseslovens § 23 har følgende ordlyd:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse.”

Reglen medfører, at såfremt den hovedfordring, som renten er beregnet af, bortfalder som følge af forældelse, bortfalder krav på renten også.

For at en fordring af fordringstypen REINTID er retskraftig, forudsætter det, at den ikke er forældet selvstændigt. Ligeledes forudsættes det, at den hovedfordring, som REINTID er relateret til, ikke er forældet, idet REINTID ellers vil være bortfaldet som følge af accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

”Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommende hverdag.”

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 11. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 11. oktober 2020.

Gældsinddrivelseslovens § 5 a, stk. 3 har følgende ordlyd:

”Forældelseslovens § 27, stk. 2, finder ikke anvendelse ved beregning af forældelsesfristen for renter af fordringer, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.”

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkomende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. For så vidt angår genindsendte inddrivelsesrenter omfattet af fordringstypen REINTID, finder forældelseslovens § 27, stk. 2 ikke anvendelse ved beregning af forældelsesdatoen, jf. gældsinddrivelseslovens § 5 a, stk. 3.

Ved fordringstypen REINTID er der tale om inddrivelsesrenter, som relaterer sig til en fordring, der tilbagekaldes af fordringshaver eller tilbagesendes til fordringshaver af Gældsstyrelsen. Når en fordring tilbagekaldes af fordringshaver eller tilbagesendes til fordringshaver af Gældsstyrelsen, er fordringen ikke længere under inddrivelse.

3.4 Særlig tillægsfrist

Såfremt Fordringshaver har været afskåret fra at afbryde forældelse på grund af ukendskab til skyldnerens opholdssted eller på grund af en hindring, som ikke beror på Fordringshavers forhold, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at Fordringshaver fik eller burde have fået kendskab til skyldnerens opholdssted, henholdsvis 1 år efter hindringens ophør, jf. forældelseslovens § 14, stk. 1. Forældelsesfristen kan dog højst forlænges i op til 10 år, jf. forældelseslovens § 14, stk. 2.

3.5 Foreløbig afbrydelse af forældelse efter forældelseslovens § 21, stk. 2

Foreløbig afbrydelse efter forældelseslovens § 21, stk. 2 er ikke relevant for fordringstypen REINTID.

3.6 Foreløbig afbrydelse af forældelse efter gældsinddrivelseslovens § 18 a,

Gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, har følgende ordlyd:

”For fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden er forældelsesfristen 3 år, selv om hovedkravet, inden det kom under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, havde en længere forældelsesfrist eller der, før eller efter at fordringen kom under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, er opnået et retsgrundlag som nævnt i forældelseslovens § 5, stk. 1, jf. dog stk. 5, 2. og 3. pkt. For private underholdsbidrag og regioners og kommuners privatretlige fordringer gælder dog den forældelsesfrist, der var gældende ved fordringens modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, eller som under inddrivelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden måtte blive opnået efter forældelseslovens § 5, stk. 1. Denne forældelsesfrist gælder også for tilhørende renter under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.”

For fordringer med en forældelsesfrist der er længere end 3 år ændrer gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, den oprindelige forældelsesfrist, til en 3-årig forældelsesfrist. Dette gælder fra den dag, GÆLDST modtager fordringen til inddrivelse, medmindre der er tale om private underholdsbidrag eller regioners og kommuners privatretlige fordringer.

Gældsinddrivelseslovens § 18 a stk. 5 har følgende ordlyd:

”Tilbagesendes et hovedkrav og dets tilhørende rente eller renter til fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, vil den forældelsesdato, der var gældende

ved tilbagesendelsen, jf. stk. 2 og 3, fortsat være gældende, medmindre fordringshaveren eller den, der på dennes vegne opkræver fordringen, i medfør af forældelsesloven eller andre forældelsesregler får udsendt forældelsesdatoen. Er forældelsesfristen efter tilbagesendelsen blevet forlænget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, finder stk. 4, 1. pkt., kun anvendelse, hvis forældelsen afbrydes for fordringskomplekset, efter at dette på ny er modtaget til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Genoverdrages hovedkravet til restanceinddrivelsesmyndigheden med en forældelsesdato, som er senere end 3 år fra den dato, hvor hovedkravet på ny modtages til inddrivelse, finder stk. 4, 1. pkt., dog anvendelse, således at forældelsesfristen på 3 år skal regnes fra denne modtagelsesdato. 2. og 3. pkt. gælder ikke for fordringer omfattet af stk. 4, 2. pkt.”

Hvis en fordrings forældelsesfrist er længere end 3 år før oversendelse til inddrivelse, nedjusteres forældelsesfristen til 3 år, når fordringen modtages til inddrivelse, jf. ovenfor samt gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4. Den reducerede forældelsesfrist vil fortsat være gældende, hvis fordringshaver tilbagekalder en fordring eller når GÆLDST tilbagesender fordringskomplekset. Dette gælder også i tilfælde, hvor fordringshaver foretager forældelsesafbrydende skridt, når fordringen igen er under opkrævning.

Forlænger fordringshaver forældelsesfristen med et særligt retsgrundlag jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, efter fordringen er blevet tilbagesendt, finder gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 4, 1. pkt. kun anvendelse, hvis fordringen igen oversendes til inddrivelse, og GÆLDST foretager et forældelsesafbrydende skridt jf. gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 5, 2. pkt.

Genoverdrager fordringshaver en fordring med en forældelsesfrist på mere end 3 år fra det nye modtagelsestidspunkt, regner GÆLDST fordringens forældelsesfrist 3 år fra den nye modtagelsesdato, jf. gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 5, 3. pkt.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringer under fordringstypen REINTID og på baggrund af Fordringshavers opkrævningspraksis er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de aftalte stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens oprindelige hovedstol på tidspunktet for dens stiftelse.

For en fordring i REINTID skal hovedstolen således udfyldes med det oprindelige, samlede krav på renter, der er beriget af RIM ved fordringens overdragelse.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos RIM. I det inddrivelsessystemet på tidspunktet for Aftalens indgåelse alene understøtter, at fordringer sendes til inddrivelse, men derimod ikke til modregning, skal Fordringshaver angive fordringsarten "inddrivelse". For så vidt angår fordringer, der sendes til modregning henvises der til bilag 3 for en beskrivelse heraf.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på inddrivelsesrenter skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden REINTID.

4.5 Beskrivelse

Aftalens parter har aftalt, at beskrivelsesfeltet **ikke** skal udfyldes for fordringen REINTID.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt "periode start" og "periode slut"), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter angivet "periodens længde").

4.6.1 Periodens længde

Som nævnt i afsnit 2 beriger RIM fordringer på inddrivelsesrenter med en periode, når renten overdrages til Fordringshaver. RIM har oplyst, at de som udgangspunkt har beriget konverterede fordringer omfattet af fordringstypen REINTID med en periode på et kalenderår. Det første og sidste år hovedfordringen har været til inddrivelse i DMI kan perioden være kortere end 1 år, da inddrivelsesrenten vil løbe fra måneden efter indsendelse af hovedfordringen og frem til årets udgang i den første periode, og fra det sidste år og frem til måneden før konverteringsmåneden.

Sammenfattende udgør periodens længde for genindsendte inddrivelsesrenter under fordringstypen REINTID således mellem 1 måned og 1 år kalenderår.

4.6.2 Periode start

Det fremgår af gældsinddrivelseslovens § 5, stk. 1, 2. pkt., at inddrivelsesrenter tilskrives fra den 1. i måneden efter RIMs modtagelse af den rentebærende fordring til inddrivelse. Herudover er det af RIM oplyst, at inddrivelsesrenter tilskrives pr. måned.

Fordringshaver skal til enhver tid genindsende tidligere beregnet inddrivelsesrenter i de samme perioder, som fordringshaver har fået retur fra Restanceinddrivelsesmyndigheden enten ved tilbagesendelsen eller tilbagekaldelsen.

Fordringshaver skal således i stamdatafeltet "periode start" registrere den dato, der er oplyst af Restanceinddrivelsesmyndigheden ved tilbagekaldelsen eller tilbagesendelsen af fordringen på inddrivelsesrenter.

4.6.3 Periode slut

Fordringshaver skal til enhver tid genindsende tidligere beregnet inddrivelsesrenter i de samme perioder, som fordringshaver har fået retur fra Restanceinddrivelsesmyndigheden enten ved tilbagesendelsen eller tilbagekaldelsen.

Perioden kan maksimalt udgøre ét år, dog må perioden ikke krydse et kalenderår.

Fordringshaver skal således i stamdatafeltet "periode slut" registrere den dato, der er oplyst af Restanceinddrivelsesmyndigheden ved tilbagesendelsen af fordringen på inddrivelsesrenter.

4.7 Stiftelsesdato

Stiftelsesdatoen er ikke relevant for fordringstypen REINTID.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er ikke relevant for fordringstypen REINTID.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Sidste rettidige betalingsdato er ikke relevant for fordringstypen REINTID.

4.10 Identifikation af skyldner

Identifikation af skyldner er ikke relevant for fordringstypen REINTID.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der er gældende på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til restanceinddrivelsesmyndigheden. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt. Fordringshaver har oplyst, at i tilfælde, hvor fordringens forældelsesdato afbrydes eller forlænges og der er mindre end 6 måneder til den oprindelige forældelsesdato, fastsættes forældelsen manuelt efter en procesbeskrivelse udarbejdet af Fordringshaver.

Forældelsesfristen beregnes som angivet ovenfor i afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet.**, med det her angivne begyndelsestidspunkt og længde for forældelsesfristen for fordringer på REINTID.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. KOBRA har ikke teknisk mulighed for at udskyde forældelsesfristen, hvorfor det er aftalt, at KOBRA sætter forældelsesdatoen uden hensyn forældelseslovens § 27, stk. 2. Dette medfører, at forældelsesdatoen i nogle tilfælde vil blive få dage for kort.

Som det fremgår af afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet.**, gælder der som udgangspunkt en forældelsesfrist på 3 år for krav på renter, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Fordringshaver har dog oplyst, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt fastsættes i alle tilfælde som forældelsesdatoen for den rentebærende fordring, renten er beregnet af.

Såfremt Fordringshaver tilbagekalder en fordring og dennes inddrivelsesrenter ved en fejl og ønsker genindsendelse, har Fordringshaver oplyst, at det ikke vil være muligt at genindsende med den forældelsesdato, inddrivelsesrenterne er sendt retur med. Det er aftalt mellem Aftalens parter, at Fordringshaver i denne situation skal rette henvendelse til RIM med henblik på en manuel fastsættelse af forældelsesdatoen til den dato renterne havde, da de blev tilbagekaldt.

Såfremt fordringens forældelsesdato på tidspunktet for modtagelsen hos RIM, er mindre end 3 år fra modtagelsestidspunktet, fastsætter RIM en ny forældelsesdato for fordringen. Der henvises til afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet..**

4.11.1 Særligt vedrørende henstand

Såfremt Fordringshaver giver henstand med betalingen, udskydes forældelsesfristens begyndelsestidspunkt, jf. afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet..** Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt beregnes således fra udløbet af henstanden.

Fordringshaver har oplyst, at i tilfælde, hvor fordringen afbrydes, fastsættes forældelsen manuelt efter en procesbeskrivelse udarbejdet af Fordringshaver. Forældelsesdatoen indtræder dog senest 10 år efter det oprindelige begyndelsestidspunkt, jf. afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet..**

Sammenfattende vil Fordringshaver i stamdatafeltet "forældelsesdato" for henstandsfordringer manuelt registrere datoen for henstandens udløb med tillæg af 3 år, jf. dog afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet..**

4.11.2 Længere forældelsesfrister

Udgangspunktet om den 3-årige forældelsesfrist i forældelseslovens § 3, stk. 1 kan dog fraviges i det omfang, der foreligger et særligt retsgrundlag (10 år), jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, samt nedenfor i afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet..**

Endvidere kan der i medfør af forældelseslovens § 14 forekomme tilfælde med en 1-årig tillægsfrist, jf. afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet..** Forældelsesdatoen indtræder dog senest 10 år efter det oprindelige begyndelsestidspunkt, medmindre forældelsen forinden afbrydes, jf. afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet..**

Fordringshaver har oplyst, at i tilfælde, hvor fordringen forlænges, fastsættes forældelsen manuelt efter en procesbeskrivelse udarbejdet af Skatteforvaltningen.

Såfremt Fordringens forældelsesdato på tidspunktet for modtagelsen hos RIM, er mindre end 3 år fra modtagelsestidspunktet, fastsætter RIM en ny forældelsesfrist for fordringen. Der henvises til afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet..**

4.12 Domsdato og forligsdato

Stamdatafelterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til Gældstyrelsen om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig må kun udfyldes i de tilfælde, hvor hele fordringens eksistens og størrelse udtrykkeligt er fastslået ved dom/afgørelse eller skriftligt fastslået og anerkendt ved forliget, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver må kun registrere en domsdato eller en forligsdato, hvis:

- 1) dommen/forliget fastslår fordringens eksistens, og
- 2) dommen/forliget fastslår fordringens beløbsmæssige størrelse.

Hvis ikke der er opnået dom eller forlig, skal felterne være tomme ved oversendelsen af fordringen.

I de tilfælde, hvor forliget er underskrevet, men ikke dateret, skal feltet udfyldes med den dato, som Fordringshaver har påført forliget ved udsendelse af forliget til skyldner.

I tvivlstilfælde skal Gældsstyrelsen kontaktes.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NYMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og RIM, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos RIM.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt. Fordringen vil på den baggrund enten sendes i høring eller afvises.

I det følgende beskrives de konkrete indholdsbaseerede og referencebaseerede adgangsregler for fordringstypen REINTID i forbindelse med oversendelse af fordringer til inddrivelse.

Regel	Filterregler for REINTID (Genfremsendt tidligere beregnet inddrivelsesrente)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en relateret fordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises

R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_6	Forældelsesdato skal senest ligge 3 år efter Periode start med hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen afvises
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 år minus 1 dag efter Periode start	Fordringen afvises
R_6_21	Periode start og periode slut er indeholdt i samme måned eller år	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_6	Stiftelsesdato må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_7	Forfaldsdato må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_8	Sidste rettidige betalingsdato må ikke være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_8_2	Periodeslutsdato for en opkrævningsrentefordring skal ligge før den 1. i måneden efter hovedfordringens modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_10_2	Relateredes Modtagelsesdato skal ligge efter hovedfordrings Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_10_7	Relateredes Periode start skal tidligst ligge 1 dag efter hovedfordrings Forfaldsdato	Fordringen sendes i høring